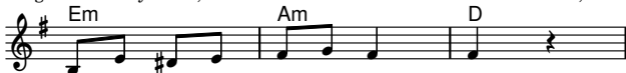

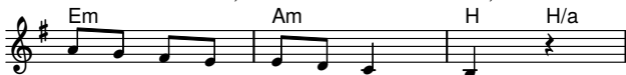
Én Istenem, benned bízom

Zengedező Mennyei Kar, 1696

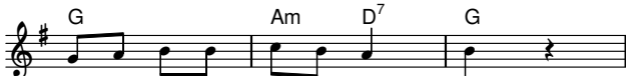
Debrecen, 1781

1. Én Is - te - nem, ben - ned bí - zom,

Se - gélj, ne hagyj tán - to - rod - nom!

Lel - kem, tes - tem, min - den ta - gom

Reád bí - zom: Vezess, mert rád támaszko - dom.

2. Nem tudom, itt meddig élek, Tudom, éltem végeztetik. Valamikor néked tetszik, Hozzád megyek, Akaratodnak engedek.

3. Minden órában kész lelkem, Hogy veled legyek, Istenem, Nem választok időt, órát, Hozzád jutást, Mikor akarod, rajtad áll.

4. Testemnek minden tagját És a hajamnak szálait Tudod, Uram, mert fejemről Még csak egy szál Kedved nélkül alá nem száll.

5. Itt csak bánat, keserűség, Vagyon fájdalom, betegség; Életünk többnyire ínség, Kedvetlenség: Még erőnk is erőtlenség.

6. Nincs orvosság halál ellen Patikában vagy más helyen, Széles mezőn, drága kertben Oly fű nincsen, Haláltól amely megmentsen.

7. Te azért, ó, én Istenem, Add énnékem ezt értenem, Hogy nyomorult mi életünk, Meg kell halnunk, E világból ki kell múlnunk.

8. A halálban biztatásom Nékem egyedül Jézusom, Ki én érettem szenvedett, Megfizetett: Szent Atyjának eleget tett.

9. Azért, mikor én Istenem Akarod, vedd hozzád lelkem, Hogy veled örökké éljek, Reád nézsek, Az angyalokkal örvendjek.